

Iad

Zorica Latcu

Trecand prin sapte nopti fara de vad,
Cu Ingerul m-am pogorat la Iad;

Nici foc, nici fum, nici clocote de zmoala-
O vesnicie neteda si goala...

Stau trupuri langa trupuri, prinse-n chin
Ca boabele de struguri in ciorchin.

Nici ploi de plumb, nici aspra biciuiala-
O mucedă, cumplita lancezeala,

Ca nu se misca-n veci nimic din loc,
Nici flacara de dor, nici gand de foc.

Ca-n aerul patruns de far' de lege
Nu poate val de cantec sa se-nchege

Si-n cuget pangarit si necurat
Cuvantul sfant nicicand nu s-a-ntrupat.

O piatra-ncremenita-n nemiscare
Puteri sa dea viata noua n-are.

In noaptea fara margini totu-i sters,
Culoare, forma, armonie, vers.

Din goluri care fara fund se casca,
Nu poate frumusetea sa se nasca;

In duhurile oarbe de pacat
Nu stralucește chipu-i luminat.

Cu Ingerul treceam prin Iad in pripa,
Vedeam durerea care nu mai tipa.

Pe-ntinsul infiorator de mut
Se tes sabranice de chin tacut.

Stau osanditi-n crunta neclintire,
Cu trupu-nvesnicit in zvarcolire,

Cu ranjetu-mpietrit pe fata lor,

POEZII ONLINE

Cu rani, ce ard adanc, dar nu-i mai dor.

Se-nchiaga-n jar, ca gheturile-n rauri,
Serpi otraviti cu pofte si desfrauri.

Petrec in sanul Marei Uraciuni
Multime nemiscata de nebuni.

Pe toti i-a sters din Cartile Vietii
Pacatul impotriva Frumusetii.